

Arrest

nr. 60 042 van 20 april 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 26 januari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van het samenhangend bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 11 januari 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.09.2009 werd ingediend en geactualiseerd werd op 16.11.2009 door:

*(G.S.) (R.R.: (...))
nationaliteit: India
(...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

De advocaat van betrokkene diende tevens een actualisatie in op datum van 16.11.2009. Deze actualisatie werd echter ingediend op een andere naam, nl. Jaswinder Singh, geboren op 03.05.1985 te Mohanpur en van Indische nationaliteit en bevatte tevens een kopie van een paspoort op naam van laatst vernoemde persoon.

Alle overige bijgevoegde documenten namelijk een kopie van bijlage 26 bis, de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, een onontvankelijke beslissing van zijn vorige aanvraag (dd. 12.07.2006) op basis van art. 9.3, historiek van adressen en een inschrijving voor een vorming, handelen over de persoon met als naam Goldy Singh, geboren op 10.10.1989, geboren te Atnoun en van Indische nationaliteit. Betrokkene voegt ook nog een arbeidsovereenkomst en getuigenverklaringen toe op naam van Jaswinder Singh, geboren te Atnoun op 10.10.1989.

Er wordt echter geen enkel (begin van) verklaring gegeven dat het hier om één en dezelfde persoon zou gaan. Betrokkene dient zelf aan te tonen dat het voorgelegde identiteitsdocument op zichzelf betrekking heeft. Het voorgelegde stuk kan bijgevolg niet door onze diensten aanvaard worden als zijnde het identiteitsdocument van dhr. Goldy Singh. Aangezien bij onze diensten onzekerheid bestaat betreffende de identiteit van betrokkene, is de ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).
- Op 27.04.2005 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, hem betekend op 29.04.2005
- Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 14.02.2005. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land"

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

"In uitvoering van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van (1) (2) wordt aan (G.S.)

geboren te (...), op (...),

van Indiase nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 10/02/2011

het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art.7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

- Op 27.04.2005 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, hem betekend op 29.04.2005

- Betrokkene maakt reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 14.02.2005. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolgning overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een eerste en tweede middel aan die luiden als volgt:

"Middel : Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen. Doordat artikel 3 van bovenvermelde wet voorschrijft dat de opgelegde motivering in de akte niet alleen de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden doch eveneens dat de motivering "afdoende" dient te zijn; Doordat onder de term afdoende dient verstaan te worden dat de motivering pertinent moet zijn alsook draagkrachtig oftewel dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen; Terwijl de motivering van de bestreden beslissing hier niet aan voldoet; Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingediend op 8 september 2009, onontvankelijk verklaarde: Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid ten onrechte oordeelde dat "de aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis§1 van de wet van 15. 12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006". Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid ten onrechte stelde bij wijze van redengeving: "(...)". Doordat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen de overheid verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710); Doordat de in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; Doordat de gevatte Rechtsmacht wat deze motiveringsplicht betreft, in de uitoefening van zijn wettelijkheidtoezicht, bevoegd is om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvSt. 7 december 2001, nr. 101.624); Terwijl verzoeker verwijst naar de mail, namens hem gestuurd, naar aanleiding van de bestreden beslissing aan de Dienst Vreemdelingenzaken, en gericht aan de Cel identificatie van de Dienst Vreemdelingenzaken waarvan de inhoud luidt (stuk 2): Terwijl vervolgens de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 januari 2011 overging tot het nemen van vingerafdrukken van verzoeker waarbij eveneens diens paspoort werd onderzocht en gekopieerd (stuk 3); Terwijl bijgevolg de Dienst Vreemdelingenzaken de identiteit van verzoeker kan bepalen door de vingerafdrukken, genomen in het kader van de asielprocedure (DV nr. 5669721 op naam van Goldy Singh), te vergelijken met deze die nu werden genomen (Jaswinder Singh); Terwijl ten tijde van zijn asielprocedure, verzoeker zijn roepnaam opgaf Goldy Singh terwijl hij officieel Jaswinder Singh heet; Terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg in staat is vast te stellen, op grond van deze identificatie, dat het terzake om één en dezelfde persoon handelt; Terwijl bij gevolg niet gesteld kan worden omdat het niet overeenstemt met de niet betwiste en vaststaande feiten, dat de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het paspoort van verzoeker; Terwijl verzoeker niet kan verweten worden dat hij geen bewijs dienaangaande leverde omdat bij hem de bewijslast ligt nu enkel door identificatie door vingerafdrukken uitsluitend kan bestaan; Terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken zelf toegeeft dat zich zelf aanbieden voor identificatie niet de gang van zaken is (stuk 2); Terwijl op geen enkel andere wijze bewijs kan geleverd worden dan door identificatie door vingerafdrukken:

Terwijl de motivering van de bestreden beslissing niet volstaat om de aangevochten beslissing te verantwoorden; Terwijl de bestreden beslissing foutief gemotiveerd: Zodat hei duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen in zich draagt:

Middel : Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Terwijl betrokkene op geen enkel ogenblik werd uitgenodigd zijn identiteit te staven door identificatie met vingerafdrukken; Terwijl de overheid, belast met het nemen van beslissingen in het kader van verblijfsaanvragen, bijzonder onzorgvuldig is te werk gegaan; Terwijl het tot de taak behoort van de Dienst Vreemdelingenzaken in die zin initiatieven te nemen; Terwijl op geen enkele andere wijze dan door identificatie door vingerafdrukken verzoeker dienaangaande bewijzen kan voorleggen; Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending in zich draagt van het zorgvuldigheidsbeginsel;"

2.2. Verzoeker betoogt dat hij wel een paspoort heeft voorgelegd en dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze gemotiveerd werd. Hij verwijst naar de email van zijn raadsman dat gestuurd werd na de bestreden beslissing naar de Cel identificatie van de Dienst vreemdelingenzaken, naar het onderzoek bij de verwerende partij van zijn paspoort en van de vingerafdrukken en werpt op dat inmiddels werd vastgesteld dat het wel degelijk om een en dezelfde persoon gaat.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld: *"De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006. De advocaat van betrokkene diende tevens een actualisatie in op datum van 16.11.2009. Deze actualisatie werd echter ingediend op een andere naam, nl. Jaswinder Singh, geboren op 03.05.1985 te Mohanpur en van Indische nationaliteit en bevatte tevens een kopie van een paspoort op naam van laatst vernoemde persoon. Alle overige bijgevoegde documenten namelijk een kopie van bijlage 26 bis, de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, een onontvankelijke beslissing van zijn vorige aanvraag (dd. 12.07.2006) op basis van art. 9.3, historiek van adressen en een inschrijving voor een vorming, handelen over de persoon met als naam Goldy Singh, geboren op 10.10.1989, geboren te Atnoun en van Indische nationaliteit. Betrokkene voegt ook nog een arbeidsovereenkomst en getuigenverklaringen toe op naam van Jaswinder Singh, geboren te Atnoun op 10.10.1989. Er wordt echter geen enkel (begin van) verklaring gegeven dat het hier om één en dezelfde persoon zou gaan. Betrokkene dient zelf aan te tonen dat het voorgelegde identiteitsdocument op zichzelf betrekking heeft. Het voorgelegde stuk kan bijgevolg niet door onze diensten aanvaard worden als zijnde het identiteitsdocument van dhr. Goldy Singh. Aangezien bij onze diensten onzekerheid bestaat betreffende de identiteit van betrokkene, is de ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld."*

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Zoals terecht gesteld in de bestreden beslissing, kon verzoeker niet hebben voldaan aan die bij wet gestelde voorwaarden. Verzoeker diende een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onder de naam GOLDY Singh, geboren op 10 oktober 1989 te Atnoun,

met de Indiase nationaliteit. In de bestreden beslissing wordt er gemotiveerd dat de advocaat van verzoeker een actualisering indiende op datum van 16 november 2009 en dat die actualisering werd ingediend op een andere naam, m.n. SINGH Jaswinder, geboren op 3 mei 1985 te Mohanpur, van Indiase nationaliteit. Bij de actualisering werd het paspoort voorgelegd van deze laatste persoon. De arbeidsovereenkomst en getuigenverklaringen zijn eveneens op naam van SINGH Jaswinder. Alle overige documenten handelen echter over de persoon met als naam GOLDY Singh, geboren op 10 oktober 1989 te Atnoun, van Indiase nationaliteit. In de bestreden beslissing wordt er dan ook terecht gesteld dat er geen enkel (begin van) verklaring wordt gegeven dat het hier om één en dezelfde persoon zou gaan. Verzoeker dient zelf aan te tonen dat het voorgelegde identiteitsdocument op zichzelf betrekking heeft. Het voorgelegde stuk kon bijgevolg niet aanvaard worden als zijnde het identiteitsdocument van de heer GOLDY Singh.

Verzoeker verwijst thans naar het onderzoek dat gevoerd is na het nemen van de bestreden beslissing en uit hetwelk gebleken is dat het wel degelijk om één en dezelfde persoon zou gaan. Deze feiten hebben zich afgespeeld na het nemen van de bestreden beslissing en waren niet gekend op het ogenblik van de besluitvorming. Zoals terecht gesteld in de bestreden beslissing komt het de verzoekende partij toe om zijn aanvraag om machtiging tot verblijf te stofferen aan de hand van de nodige identiteitsdocumenten en duidelijkheid te scheppen aangaande zijn identiteit. Verzoeker heeft nagelaten dit te doen en heeft steeds twijfel gezaaid betreffende zijn identiteit. Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden als zou GOLDY Singh zijn 'roepnaam' zijn, nu uit de stukken van het dossier duidelijk blijkt dat hij deze identiteit wel aangewend heeft voor zijn asiel, regularisatieprocedure van 12 juli 2006 en regularisatieaanvraag van 8 september 2009, daar waar hij bij een vreemdelingencontrole op 22 april 2008 en bij de actualisering van de regularisatieaanvraag van 8 september 2009 een andere identiteit opgaf, m.n. SINGH Jagwinder. Meer nog, de heer GOLDY Singh is geboren op 10 oktober 1989 te Atnoun, daar waar de heer SINGH Jaswinder geboren is op 3 mei 1985 te Mohanpur of op 3 april 1984 te India.

Verzoeker herhaalt dat hij op geen enkel ogenblik werd uitgenodigd om zijn identiteit te staven door identificatie met vingerafdrukken en het tot de taak van de dienst vreemdelingenzaken behoort om dergelijke initiatieven te nemen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002).

Het komt aan verzoeker toe om duidelijkheid te scheppen inzake zijn identiteit en een verklaring te geven omtrent zijn identiteitswijziging. Verzoeker heeft duidelijk nagelaten dit te doen en heeft zich pas tot de verwerende partij gericht met een verzoek tot het controleren van de vingerafdrukken, nadat de bestreden beslissing reeds genomen was. De bewering als zou de verwerende spontaan een dergelijk initiatief moeten nemen, mist iedere ernst. De bestreden beslissing is op zorgvuldige wijze tot stand gekomen, rekening houdende met alle elementen van het dossier.

Het eerste en tweede middel zijn ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC